

Dania	dnia 4 maja	1962 roku	Holandia	dnia 10 września	1962 roku
Korea	dnia 4 maja	1962 roku	Monako	dnia 11 września	1962 roku
Liban	dnia 4 maja	1962 roku	Sudan	dnia 11 września	1962 roku
Izrael	dnia 7 maja	1962 roku	Austria	dnia 17 września	1962 roku
Wenezuela	dnia 7 maja	1962 roku	Rumunia	dnia 18 września	1962 roku
India	dnia 10 maja	1962 roku	Wietnam	dnia 19 września	1962 roku
Węgry	dnia 11 maja	1962 roku	Maroko	dnia 22 września	1962 roku
Australia	dnia 21 maja	1962 roku	Bułgaria	dnia 24 września	1962 roku
Cejlon	dnia 29 czerwca	1962 roku	Irak	dnia 25 września	1962 roku
Szwajcaria	dnia 13 lipca	1962 roku	Ekwador	dnia 27 września	1962 roku
Nowa Zelandia	dnia 25 lipca	1962 roku	Nikaragua	dnia 9 października	1962 roku
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 25 lipca	1962 roku	Kuba	dnia 11 października	1962 roku
Filipiny	dnia 26 lipca	1962 roku	Salwador	dnia 27 października	1962 roku
Kambodża	dnia 31 lipca	1962 roku	Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 31 października	1962 roku
Portugalia	dnia 3 sierpnia	1962 roku	Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 31 października	1962 roku
Burma	dnia 10 sierpnia	1962 roku	Indonezja	dnia 7 listopada	1962 roku
Islandia	dnia 13 sierpnia	1962 roku	Arabia Saudyjska	dnia 13 grudnia	1962 roku
Pakistan	dnia 13 sierpnia	1962 roku	Etiopia	dnia 31 grudnia	1962 roku
Paragwaj	dnia 22 sierpnia	1962 roku	Hiszpania	dnia 31 stycznia	1963 roku
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 30 sierpnia	1962 roku			

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

III

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 12 kwietnia 1963 r.

w sprawie nagród za znaleziska i wykopaliska archeologiczne.

Na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

2. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „konserwator” należy rozumieć wojewódzkiego konserwatora zabytków (konserwatora zabytków miasta wyłączonego z województwa) właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę znalazcy albo odkrywcy.

§ 2. 1. Za znalezienie przedmiotu archeologicznego, dalej zwanego „znaleziskiem”, lub odkrycie wykopaliska ustala się następujące rodzaje nagród:

- 1) nagrody, pieniężne,
- 2) dyplomy.

2. Wzór dyplomów ustali Minister Kultury i Sztuki.

§ 3. 1. Nagrodę pieniężną oraz dyplom przyznaje się, gdy znalezisko lub wykopalisko posiada wartość materialną.

2. Wysokość nagrody pieniężnej nie może przekroczyć zł 50.000.

§ 4. 1. Dyplom przyznaje się w przypadku, gdy znalezisko lub wykopalisko posiada wyłącznie wartość historyczną, naukową lub artystyczną.

2. Jeżeli znalezisko lub wykopalisko określone w ust. 1 posiada wyjątkowo wysoką wartość historyczną, naukową lub artystyczną — może być oprócz dyplomu przyznana nagroda pieniężna w wysokości do 50.000 zł.

§ 5. Jeżeli znalezienia przedmiotu archeologicznego lub odkrycia wykopaliska dokonało kilka osób, nagrodę dzieli się w ustalonym przez te osoby stosunku, a w braku ich zgody — w częściach równych.

§ 6. Nagroda nie przysługuje:

- 1) osobom trudniącym się zawodem poszukiwaniami archeologicznymi,
- 2) osobom zatrudnionym w grupach zorganizowanych dla poszukiwań archeologicznych przez państwowe jednostki organizacyjne.

§ 7. Nagrodę przyznaje się pod warunkiem, że znalazca lub odkrywca:

- 1) zawiadomił niezwłocznie o znalezisku lub odkryciu wykopaliska organy wymienione w art. 24 ust. 3, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od daty znalezienia lub odkrycia,
- 2) zabezpieczył znalezisko lub wykopalisko przed zniszczeniem i kradzieżą.

§ 8. Po otrzymaniu zawiadomienia o znalezisku lub dokonaniu odkrycia wykopaliska konserwator:

- 1) sprawdza na miejscu w ciągu trzech dni okoliczności faktyczne dotyczące znaleziska lub odkrycia wykopaliska i stan ich zabezpieczenia oraz sporządza z tych czynności protokół,
- 2) podejmuje w razie potrzeby czynności zabezpieczające.

§ 9. Po dokonaniu czynności wymienionych w § 8 konserwator obowiązany jest przy udziale biegłych dokonać oceny wartości znaleziska lub wykopaliska pod względem

historycznym, naukowym i artystycznym oraz dokonać oszacowania ich wartości materialnej.

§ 10. 1. Nagrody pieniężne za znaleziska lub wykopaliska oraz dyplomy przyznaje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek konserwatora.

2. Decyzja o przyznaniu nagrody (§§ 3 i 4) powinna być podjęta w terminie 6 miesięcy od chwili zawiadomienia konserwatora o znalezisku lub dokonaniu odkrycia wykopaliska.

§ 11. Nagrody pieniężne wypłaca się ze środków przewidzianych na ochronę zabytków w budżecie organu przyznającego nagrodę.

§ 12. Ewidencję przyznanych dyplomów i nagród pieniężnych prowadzi organ przyznający dyplomy lub nagrody pieniężne.

§ 13. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do znalezisk i wykopalisk ujawnionych w okresie od dnia 21 maja 1962 r. do dnia ogłoszenia rozporządzenia, jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w § 7, zostanie dokonane w ciągu 30 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *T. Galiński*

112

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 26 kwietnia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ordynacji wyborczej do izb rzemieślniczych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 1956 r. o izbach rzemieślniczych i Związku Izb Rzemieślniczych (Dz. U. Nr 41, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 7 lutego 1957 r. w sprawie ordynacji wyborczej do izb rzemieślniczych (Dz. U. z 1957 r. Nr 10, poz. 44 i z 1960 r. Nr 4, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Kandydatów zgłasza się do okręgowej komisji wyborczej najpóźniej na 25 dni przed terminem wyborów. Lista kandydatów może obejmować:

- 1) łącznie nazwiska kandydatów na radców izby i na ich zastępców albo
- 2) w pierwszej części nazwiska kandydatów na radców izby, a w drugiej części nazwiska kandydatów na ich zastępców.

Liczba kandydatów na liście powinna przewyższać liczbę radców i ich zastępców określoną w statucie izby, nie więcej jednak niż o dwie trzecie.

2. W izbach rzemieślniczych obejmujących teren województwa i miasta wyłączonego z województwa lista kan-

dydatów na radców izby i kandydatów na ich zastępców składa się z dwóch grup; w pierwszej grupie zamieszcza się kandydatów z terenu województwa, a w drugiej — kandydatów z terenu miasta wyłączonego z województwa.”;

2) § 22 otrzymuje brzmienie:

„§ 22. 1. Jeżeli lista obejmuje łącznie nazwiska kandydatów na radców izby i ich zastępców, za wybranych na radców w ilości wynikającej ze statutu izby uważa się tych kandydatów, którzy uzyskali w kolejności największą liczbę głosów, a za wybranych na zastępców radców — tych kandydatów, którzy w kolejności, poza kandydatami wybranymi na radców, uzyskali największą liczbę głosów.

2. Jeżeli lista obejmuje odrębnie nazwiska kandydatów na radców izby i kandydatów na ich zastępców, za wybranych uważa się tych kandydatów, którzy uzyskali największą ilość głosów w poszczególnych częściach listy”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Warszawa, ul. Tamka 3.